

*In zijn dromen beleeft Dolfje heel bijzondere avonturen.
Droom jij met hem mee?*

Nachtdierentuin!

Midden in de nacht werd Dolfje wakker van een raar geluid.
Het was volle maan.
Hij was een weerwolf en hij stond in de tuin.
In de verte rende een gedaante de straat uit.
Nieuwsgierig holde Dolfje achter hem aan.
Even later waren ze in het Weerwolvenbos.
Dolfje keek zoekend om zich heen.
Waar is die vreemde figuur nou, dacht Dolfje.
Opeens was er een geluid.
Dolfje keek omhoog.
Er viel iets uit de lucht. Een net.
Het viel over Dolfje heen en sloot zich rondom hem.
'Hebbes!' grinnikte een stem.
Dolfje werd meegesleurd.
'Wrow!' gromde hij.
'Waar gaan we heen?'
'Kop dicht,' gromde de gedaante.
'Je zult het vanzelf wel zien.'
Alles ging heel snel.
Dolfje werd meegesleept, opgetild en weggeduwd.
Hij knipperde met zijn ogen.
Tralies!
Hij zat in een kooi.
Dolfje greep de tralies beet.
Hij zag nog twee kooien.
Achter de tralies stonden gedaantes.

Dolfje zag iemand met een hoed.
In een andere kooi stond een heel grote gedaante.
Grote harige klauwen hielden de tralies vast.
Dolfje herkende de andere gevangenen meteen.
Het waren opa weerwolf en Leo.
'Welkom in de Nachtdierentuin,' zei een stem.
Iemand stapte naar voren in het maanlicht.
Een klein mannetje met een hoge hoed.
Hij droeg een lange jas en boog diep.
Naast hem verschenen twee figuren in heksenjurken.
Ze droegen spitse punthoeden en lachten gemeen.
'Fijn dat jullie er zijn.
Dit is een bijzondere nacht.
En jullie zijn de bijzondere gasten van Romano's Nachtdierentuin.'
Het mannetje boog.
'Ik ben Romano.
Dit zijn mijn liefvallige assistentes.
En jullie zijn de Nachtdierentuin.
Dadelijk komen de bezoekers.
Allemaal speciaal uitgenodigd voor deze unieke belevenis.'
Leo gromde en rukte aan de tralies met zijn grote klauwen.
Opa weerwolf bromde boos en sloeg met zijn wandelstok tegen de tralies.

'Laat ons ervuit!
Romano lachte luid.
'Natuurlijk niet.
Dit is een bijzondere nacht voor bijzondere gasten.
Zij hebben veel geld betaald om de Nachtdierentuin te mogen zien.
Ik heb hun heel bijzondere nachtdieren beloofd. En dat zijn jullie.'
Dolfje keek naar opa weerwolf en Leo.
Hoe komen wij hier uit, dacht hij.
Op dat moment klonk er een schreeuw.
Een gedaante sprong tevoorschijn uit de schaduwen.
Woest wild haar slingerde om haar hoofd.
Ze zwaaide met een bezem.
Dolfje kreeg een superblij gevoel.
'Wat-wie bent u?' stamelde Romano.
'Ha ha,' riep de gedaante.
'Ik ben...'
'Ma!' juichte Dolfje.
'Juist!' zei ma.
'Wie aan Dolfje komt, komt aan mij.'
Met drie slagen mikte ze Romano en de assistentes omver.

Snel opende ze de kooien.
'Wegwezen!' riep ze.
Dolfje, Leo en opa weerwolf renden hun kooien uit.
Ma veegde Romano en zijn assistentes in de drie kooien.
Snel deed ze de kooien op slot. 'Ziezo.
Leuke verrassing voor jullie bezoekers straks.
Jullie zijn mooie nachtdieren. Veel plezier!
Ma knipoogde naar Dolfje.
Samen liepen ze het Weerwolvenbos uit.
'Nu vlug naar bed, Dolfje,' zei ma.
'Morgen moet je weer naar school.'
Dolfje deed zijn ogen open.
Het was ochtend.
De deur ging open en ma keek om de hoek.
'Hoi Dolfje, ga je mee naar de dierentuin vandaag?'
'Nee!' kreunde Dolfje.
Snel verstopte hij zijn hoofd onder zijn kussen...

